

NỤ HÔN THỜI BAO CẤP

Hoàng Mạo sưu tầm và họa thơ

Chuyện kể rằng: Vào thời bao cấp, vốn đã quá nhiều thiếu thốn nhưng lại hay tỏ ra khuôn phép gia giáo. Trong một gia đình nọ, có một ông bố thuộc hạng rất chần chu trong từng lời ăn tiếng nói.

Một hôm, cậu con trai mua về một băng nhạc, khi mở nghe thì bài hát đầu tiên có tên MÙA XUÂN BÊN CỬA SỔ của nhạc sĩ Xuân Hồng được cất lên, có câu "Cao cao bên cửa sổ có hai người hôn nhau...". Ông bố nghe xong vẻ tức giận lắm, rồi lầm bầm: "Thế này thì quá lắm, lũ trẻ yêu đương hôn hít lung tung, không còn ra thể thống gì...".

Chờ lúc con đi làm, ông mang mở băng nhạc, dò tìm rồi tẩy xóa hết những chỗ có chữ "hôn". Xong việc, ông lấy làm đắc ý lắm, ông nghĩ: " Hẳn từ nay lớp trẻ sẽ yêu đương trong sáng".

Hôm sau, cậu con trai dẫn bạn gái về chơi, cậu hí hửng mang băng nhạc ra khoe... và giọng ca sĩ trong trẻo cất lên... bỗng cả nhà giật mình sửng sốt. Bởi nghe thấy:

"Cao cao bên cửa sổ có hai người...tặc...tặc... nhau, thành phố ơi hãy yên lặng để hai người... tặc... nhau".

Tôi ngẫu hứng họa thơ rằng:

*Hẹn ngày về anh sẽ... tặc... tặc... em
Mặc thiên hạ cứ đứng nhìn hai đứa
Anh hồng sợt, anh lại còn...tặc... nữa
Để mọi người ngó hai đứa... tặc... nhau*

*Hạnh phúc khi hai đứa...tặc... thật lâu
Sau những ngày chia xa, cách trở
Phút chia tay, anh... tặc...thêm cái nữa
Để ngày xa nhớ mãi phút giây này.*